

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 67/07-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. mája 2007 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti L., s. r. o., Z., zastúpenej advokátom Mgr. R. U., Z., ktorou namieta porušenie základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Rob/188/2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti L., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. mája 2007 doručená sťažnosť spoločnosti L., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Rob/188/2006.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností vyplynulo, že sťažovateľka podala 13. februára 2006 okresnému súdu žalobu „o zaplatenie 9.520,- Sk s prísl.“. V časti týkajúcej sa istiny vzala sťažovateľka 20. februára 2006 žalobu späť. Okresný súd o čiastočnom späťvzati žaloby rozhodol uznesením o zastavení konania č. k. 1 Rob/188/2006-1 z 5. marca 2007, lebo žalovaný požadovanú istinu (9 520 Sk) uhradil sťažovateľke 16. februára 2006 a o úroku z omeškania a o trovách konania rozhodol platobným rozkazom č. k. 1 Rob/188/2006-15 z 5. marca 2007.

Skutočnosť, že okresný súd rozhodol až 5. marca 2007, t. j. „až po viac ako roku“ od podania žaloby považuje sťažovateľka za porušenie ňou označených práv.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie označených práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Rob/188/2006, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 Sk a náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom pre odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (*mutatis mutandis* I. ÚS 12/01, I. ÚS 124/03).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 34/99, II. ÚS 32/00, III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, IV. ÚS 37/02, III. ÚS 109/03) sa ochrana základnému právu vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným

súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte trvalo. Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Vychádza pri tom z toho, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (pozri napr. I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00).

Ústavný súd u právneho zástupcu sťažovateľky zistil, že táto nevyužila možnosť domáhať sa nápravy podaním sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej predsedovi okresného súdu, a na okresnom súde zistil, že uznesenie, ako aj platobný rozkaz z 5. marca 2007 boli doručené právnenému zástupcovi sťažovateľky 22. marca 2007.

Sťažovateľka v sťažnosti, ktorá bola ústavnému súdu doručená 11. mája 2007, namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Rob/188/2006. Z obsahu sťažnosti jednoznačne vyplýva, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu porušovanie označených základných práv sťažovateľky okresným súdom už netrvalo. Sťažovateľka totiž už vo svojej sťažnosti výslovne uviedla (čo vyplývalo aj z písomností pripojených k sťažnosti), že dlh jej žalovaný uhradil 16. februára 2006 a o jej čiastočnom späťvzati žaloby z 20. februára 2006, ako aj o úroku z omeškania a o trovách konania rozhodol okresný súd už uvedenými rozhodnutiami z 5. marca 2007, ktoré boli doručené jej právnenému zástupcovi 22. marca 2007. Z týchto sťažovateľkou výslovne uvedených tvrdení a aj zo zistených skutočností vyplýva, že právna neistota sťažovateľky, s riešením ktorej sa obrátila na ústavný súd, skončila najneskôr rozhodnutiami okresného súdu z 5. marca 2007 o čiastočnom zastavení konania a o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť úrok z omeškania a trovy konania.

Tento skutkový stav bol základom pre záver ústavného súdu, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená. Z toho dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľky.

Ústavný súd nad rámec prijatých záverov pripomína, že sťažnosť mohol odmietnuť i z dôvodu jej neprípustnosti, keďže sťažovateľka v danej veci nerešpektovala § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, t. j. nepodala sťažnosť na prietahy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. mája 2007